

שער היחוד והאמונה

להבין מעט מזער מ"ש בזהר דשמע ישראל כו' הוא יחודא עילאה
ובשכמל"ו הוא יחודא תתאה:

פרק א וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד. וצריך להבין וכי תעלה על דעתך שיש
אלהים נשרה במים מתחת לארץ שצריך להזהיר כ"כ
והשבות אל לבבך. הנה כתיב לעולם ה' דברך נצב
בשמים ופי' הבעש"ט ז"ל כי דברך שאמרת יהי רקיע
בתוך המים וגו' תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות
לעולם בתוך רקיע השמים ומלובשות בתוך כל הרקיעים
לעולם להחיותם כדכתיב ודבר אלהינו יקום לעולם
ודבריו חיים וקיימים לעד כו' כי אילו היו האותיות
מסתלקות כרגע ח"ו וחוזרות למקורן היו כל השמים
אין ואפס ממש והיו כלא היו כלל וכמו קודם מאמר
יהי רקיע כו' ממש וכן בכל הברואים שבכל העולמות
עליונים ותחתונים ואפי' ארץ הלזו הגשמית ובחי' דומם
ממש אילו היו מסתלקות ממנה כרגע ח"ו האותיות
מעשרה מאמרות שבהן נבראת הארץ בששת ימי
בראשית היתה חוזרת לאין ואפס ממש כמו לפני ששת
ימי בראשית ממש וז"ש האר"י ז"ל שגם בדומם ממש
כמו אבנים ועפר ומים יש בחי' נפש וחיות רוחנית
דהיינו בחי' התלבשות אותיות הדבור מעשרה מאמרו'
המחיות ומהוות את הדומם להיות יש מאין ואפס
שלפני ששת ימי בראשית ואף שלא הוזכר שם אבן
בעשרה מאמרות שבתורה אעפ"כ נמשך חיות לאבן
ע"י צירופים וחילופי אותיו' המתגלגלות ברל"א שערים
פנים ואחור כמ"ש בס' יצירה עד שמשתלשל מעשרה
מאמרות ונמשך מהן צירוף שם אבן והוא חיותו של
האבן וכן בכל הנבראים שבעולם השמות שנקראים
בהם בלשון הקדש הן הן אותיות הדבור המשתלשלו'
ממדרגה למדרגה מעשרה מאמרות שבתורה ע"י
חילופים ותמורות האותיות ברל"א שערים עד שמגיעות
ומתלבשות באותו נברא להחיותו לפי שאין פרטי
הנבראים יכולים לקבל חיותם מעשרה מאמרות עצמן
שבתורה שהחיות הנמשך מהן עצמן גדול מאד מבחי'
הנבראים פרטיים ואין כח בהם לקבל החיות אלא ע"י
שיורד החיות ומשתלשל ממדרגה למדרגה פחותה
ממנה ע"י חילופים ותמורות האותיות וגימטריאות
שהן חשבון האותיות עד שיוכל להתצמצם ולהתלבש
ולהתהוות ממנו נברא פרטי וזה שמו אשר יקראו לו
בלה"ק הוא כלי לחיות המצומצם באותיות שם זה
שנשתלשל מעשרה מאמרות שבתורה שיש בהם כח
וחיות לברוא יש מאין ולהחיותו לעולם דאורייתא וקב"ה
כולא חד: